

POLSKA INFORMACJA POLITYCZNA

agencja publicystyczna

INFORMATION POLITIQUE POLONAISE • AGENCE DE PRESSE

ADRES: WARSZAWA, UL. ALBERTA 6. ADRES TELEGR. •POLINF• TEL. 2.50-05. KONTO P.K.O. 171.90

Nr.7 /46/

Warszawa, dnia 26 lutego 1937 r.

UMOWA GOSPODARCZA POLSKO-NIEMIECKA

Po przeszło trzymiesięcznych rokowaniach podpisana została dnia 20 lutego 1937 r. umowa polsko-niemiecka, przedłużająca na okres do 28 lutego 1939 r., a więc na dwa lata od dnia 1 marca 1937 r., umowę gospodarczą, zawartą pomiędzy Polską a Niemcami 4 listopada 1935 r.

Umowa z 20 lutego przyniosła, po za prolongatą dawnej umowy gospodarczej, szereg istotnych zmian merytorycznych, czysto technicznych. Zmiany te zmierzają do podniesienia realności programu wzajemnych obrotów, które określono obustronnie na sumę - po zł. 176.000.000 rocznie, oraz do nadania obrotom tym elastyczności, niezbędnej z punktu widzenia techniki handlowej. Integralną część umowy stanowią - po za układem rozrachunkowym korzystnie rozszerzającym podstawy clearingu pomiędzy Polską a Niemcami - dwie listy zniżek celnych oraz liczne układy specjalne, posiadające charakter branżowy, jak protokół rolny i drzewny, protokół hutniczy, układy dotyczące polskiego eksportu

zboża, masła, jaj i spirytusu. Ponadto do kompleksu umowy wchodzi szereg porozumień, między innymi w sprawie poważniejszego ożywienia wzajemnej wymiany filmowej, oraz kilka not w zakresie importu pewnych artykułów niemieckiego przemysłu do Polski. Lista artykułów, wywożonych z Polski do Niemiec, została znacznie rozszerzona, przyczem nastąpiły poważne przesunięcia na korzyść eksportu artykułów hodowlanych.

Żywotne interesy W.M. Gdańska zostały w umowie uwzględnione w szerokim zakresie zgodnie z tendencjami, niezmiennie przejawianymi w tym względzie przez Polskę.

Długotrwałość rokowań o prolongatę, a właściwie - wobec rozmiaru dokonanych zmian - o zawarcie nowej umowy gospodarczej, stanowi dla obiektywnego obserwatora dowód, z jaką sumiennością obie strony przystępowały do rozmów. Długotrwałe rokowania pozwoliły przytem obu stronom na wielokrotne zmanifestowanie zrozumienia dla wzajemnych postulatów i strukturalnych właściwości Państw, przez nie reprezentowanych, jak również na znalezienie w atmosferze dobrych stosunków sąsiedzkich Polski i Niemiec podstaw dla zdrowego kompromisu.

Umowa z 20.II.1937 r. będąca wynikiem tych rokowań, stanowi możliwie skrupulatne zrównoważenie korzyści, jakie z jej klauzul wypływają dla każdego z kontrahentów, to też pozwala wierzyć w precyzję funkcjonowania aparatu wzajemnej wymiany gospodarczej, który zostanie uruchomiony w dn. 1 marca 1937 r.

Oparta na świadomości istnienia naturalnych interesów gospodarczych, łączących oba kraje, oraz na wzajemnym szacunku dla swoistych tendencji rozwojowych każdego z nich, umowa z 20 lutego stanowi dalszy etap rozwoju pozytywnej współpracy gospodarczej Polski i Niemiec.

